

Redactiunea

se află în
rat'a lui Leupoldu Nr. 44.
mormile nefrancate nu se primesc
nu numai de la correspundinții re-
vi ai „Federatiunii.” Scrisori
nime nu se publică. Articoli tra-
si nepublicați se voru arde și nu
nu la cerere espre sa se returnă.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literariu, commercialu și economicu.

Appare Joi-a si Dominec'a.

B.-Pest'a, 24 Augustu 1874.

5 Sept. 1874.

Nu trece o zi, în care se nu poate
văru un nou atacu, indreptat
la nationalitatilor. Pare că cei ce
nu astă-di destinele acestor tiere
nu au de sistem a nu dă pace po-
toru; pare că li téma, că fiindu tie-
niștita, fia chiaru și pre unu mo-
tu, va fi data de golu „chivernis-
loru, se voru destepă omenii și
nu trage larv'a diosu.

Finanțele tierii s'au ruinatu, justi-
de deplansu, poporul garbovitu
reputatea sarcinelor publice; cu
cuventu tier'a astepta imbunetatiri,
i conducatorii ei, în locu de a cau-
ci aplică medicin'a reclamata de
a rane, se punu si nutrescu una
a agitațiune inventata contra natio-
nalitilor, si inca unica între multele
intui scose la lumina pana aci.
a fostu destulu terenul politicu.
a ce au golit salele municipielor
i patriei, cărora provedint'a li-a
gatu fericirea de a fi unguri, se
sa acum si golescu salele de lumina,
gandu in gur'a mare, că patri'a e
periclu.

Ei bene, care e periculu, ce ame-
ja patri'a? Noi scim din istoria
i nostre, că multi din cei ce si-au ver-
sangele pentru conservarea acestei
ne nu s'au bucurat de cunoscint'a
mulai magiaru, reclamatu astă-di
la pietre. Să fia ore astă-di periclu
nu patria, ce atunci a fostu man-
fa ei?

Numai ura neimpacata a produsu
a, ce s'a inceputu contra gimnasie-
slovace, si care, dupa cum boccescu
nie mercenarie, are să se estinda si
departe.

Acum de vre-o trei dîle este adu-
aici in capitolu conventulu gene-
ralu evangelicilor de confessiunea
astana. Acesta adunare intre altele
desbata si cestiunea inchiderei
a gimnasiului din Nagy-
sz. Snt. Márton.

Inciderea gimnasiului d'antâi
nu la conosciția, er' cu respectu
stu din urma să ordinatul cer-
te.

Slovaci, cari de să compunu ma-
tea luteranilor din Ungaria, au
in conventulu generale in mino-
i, desf pucini aici, dar' multi acasa,
luptat cu barbatia si incaintr-
modu, ce insufla respectu. Li au
fratilor magiari pre facia, că
dragul limbei magiare nu su-
că se fia timbrati de inimi-
i patriei commune, pentru că,
ei, a urf limb'a magiara si a se
pentru cea materna, nu este
„nepatrioticu,” fiind că patri'a
collectivitatea toturor poporeloru,
locuiesc pre acestu teritoriu nu-
Ungari'a.

Salutamu pre fratii slovaci pre

acestu terenu de lupta pentru essisten-
tia) Desteptarea națională a tuturor
nationalitatilor de sub coron'a stului
Stefanu si comuniunea intereselor na-
ționali voru destepă si dovedi forța,
la care voru trebui să se inchine cu
timpu si fratii de la potere.

Ministrul Instructiunei publice din Ro-
mania, d. T. L. Maiorescu, in timpul
abié de doue luni, de candu si-occupa
fotoliul, prin mai multe dispositiuni
salutarie, a datu probe poternice de-
spre eminent'a sa capacitate. Deci bucu-
rosu ne insocimu diuarielor din Ro-
mania, cari fara osebire de partidu,
aducu laude meritatu d-lui Mai-
orescu.

Scirile mai nove ne spunu, că on.
Ministru, inspirat negresitul de geniul
cellu bunu allu viitorului nostru na-
ționalu, a dispusu, că art'a militara in vii-
toriu să se propuna că studiu obliga-
toriu in tote scoalele de invetiamentu se-
cundariu. Elevii de la etatea de 13 pana
la 17 anni voru invetiā art'a militara
numai in modu teoreticu fara arma, er'
dupa aceea voru fi provediuti cu arme.
Uniform'a militara va fi numai facultati-
va. La finea semestrelor elevii voru
avé să depuna essamenu si din studiulu
artei militare, trecandu-se notele in-
atestatu. — Prese totu acesta disposi-
tiune este un'a din cele mai geniale si
merita recunoscint'a romaniloru. Diua-
riile straine si deosebitu cele magiare
tote de-a rendulu au luat notitia de-
spre acesta insemnata reforma intro-
dusa in invetiamentulu Romaniei, ob-
servandu c'unu felu de sarcasmu: că
Romania cea mica voiesce numai de
cătu a se transforma in unu statu mili-
tariu poternicu.

O alta dispositiune, a cărei lipsa
eră forte viu sentita in Romania, este
instituirea comitetului pentru censura
cărtilor didactice, care sperămu,
că va pune odata capetu acelui incon-
venientu ce se observasse pana acumu,
propunendu-se mai la fia-care scola totu
dupa alte si alte manuale, care de care
mai pocite, fara nici unu sistem si —
adesea-ori fara nici o ratiune.

Nu mai putiun importanta este
intelept'a mesura luata de d. ministru
pentru sterperea anarchiei, ce se incui-
base de căti-va anni in teatrulu na-
ționalu din Bucuresci si care facusse, că
acesta nobile institutiune se devina odiosa
pentru romani si ridicula pentru straini.
— Dar de cătu tote mai buna impresi-
iune a facutu patriotic'a dispositiune, pe
care d. ministru a luat-o in interesulu
conservarei monumentelor naționale,
cari de căti-va ani in coce devenisera
amenintate cu totale esterminatiune,
prin negligent'a predecesorului seu si
mai alesu prin pecatos'a administratiune
din judecările imposibilitate cu atari tesauru
naționale, menite a vorbi secoleloru
despre gloria trecutului nostru na-
ționale.

In fine scim, că d. Maiorescu, de-
odata cu intrarea sa in ministeriu, a
desfintat ortografi'a caraghiosa compu-
sa si impusa de d. Tell. Acestu-a a
fostu unu pasu inteleptu. Nu scim in-
se, care va fi ortografi'a, ced d. Maiorescu a
gasit de cuvintă se introduca prin
scole, in locul celei desfintate. Parerea
nostra inse ar fi, că d. Maiorescu să in-
troduca ortografi'a Academiei romane,
care correspunde mai multu atâtui for-
mei fonetice cătu si etimologice a limbei
nostre; acceptăm asie ce-va de la d.
Maiorescu, cu atâtua mai alesu, că prin
acest'a ar' da Academiei — pre langa
concursulu moralu meritatu — si-o nobile
satisfactiune, pentru acelle loviture
nemeritate si 'n totu casulu doreroze, cu
cari d-sa de-atatea ori deja a isbitu in
acesta institutiune de cultura, de-atunci
de candu a abandonata-o si 'n care atâtua
de multu ni-aru placă să lu-vedem
reintrandu!

Consistoriulu Metropolitanu din
Sibiu a convocat congressulu baser-
cescu metropolitanu gr. or. pre diu'a de
27 Octombrie, pentru a efectua allega-
rea *Noului-Metropolit*, pentru care, pre
cătu cunoscemu opiniunile actuale, es-
sistu 4 candidati: Episcopii *Popasu* si
Romanu, archim. *Popea* si vicariulu
Melianu.

2. Septembrie.

(d) Una idea sublimă are lipsa de
timpu indelungat, că să pota fi reali-
zata; trebuie să invinga pericule gro-
sive; ea de multe ori devine ucisa, dar'
er invia si la urma totu secera triumfu.
Idea libertăției ivindu se pre oriso-
nulu poporeloru la annulu 1784 si-afă
in Carpati adoratori, dar' afă la annulu

1789 legiuni intregi pre malurile Seinei
si de atunci scim căte pericule avu să
suporta, de căte ori fă immortentata.
— Despotii veghiu cu ochi de Argos
si folosiu totu momentulu, dar' ustenel-
leloru fără zadarnice, că ce subli-
mulu e atotu-potente. La annulu 1870
se iviră neintelegeri intre Francia si
Germania, pentru candidatur'a prus-
siana la tronulu Ispaniei. Dreptu aceea
Germania plecă că si unu noru gla-
ciosu că să infrunte cutesarea Franciei,
si in adeveru i si succede, că ce Napo-
leonu alu III eră orbitu si vă scia ce
are si cumu să cu armat'a sa. Astă-di
suntu patru anni, de candu multimea
teutoniloru constrinse pre Napoleon si
armat'a sa să-si plece capula la Sedan;
asta-di suntu patru anni, de candu Bis-
mark si cei alalti teutoni si-saturară
poft'a, umilindu pre Francia, carea
dictă la o lume. Tota Germania ser-
bează astă-di memori'a lui 2 Septembrie
1870, că cea mai mare serbatore. Tote
institutele publice suntu închise; totu
sufletu germanu intimpina cu entu-
siasmu pre 2 Septembrie, in carea dă
acuill'a germana triumfă, mai multu fa-
vorita de norocu de cătu de art'a bel-
lică. Ambitiunea deci e saturata. Fran-
cia a cadiutu, să umilitu — și-dice
Germania, — dar' nu vede in orb'a
sa, că aici triumfulu nu e alu Germa-

niei; altu cine-v'a, alta idea a triumfatu;
ide'a de la 1789, ide'a libertăției, ega-
lităției si fraternităției, „Republie'a.” Ace-
sta idea divina a trebuitu să plece frun-
tea Franciei înaintea Teutoniloru, nu-
mai că se triumfeze. Napoleon alu III a
cadiutu, dar' republie'a a invinsu; repub-
lie'a a triumfatu, după ce a implutu te-
saurulu Germaniei cu 5 miliarde de
franci, si a lasat predă furiei pagane
cetăți si sate infioritorie, palestre splen-
dice si căte alte institute salutare. Nu
face nemicu! Vedem, că acestea in
timpu de 4 anni er' s'au restaurat; Franchia cea batjocurita er' infloresc; sci-
entiele si artile er' si-au luat sbo-
rul celu de vultur; industri'a provede
lumea cu articulii sci; comerciul inflor-
escă că nicaurea si Franchia nu mai e
supusa despotismului, Franchia e lib-
era, e mam'a adeverata toturor filio-
loru sei, ea e republie. Pre langa ata-
ti'a tesauri, ce a rapit furii teutona,
Germania cea falnică se află totu in
stadiulu dinainte de 1870, ea gema si
acumu sub despotismu. Poporele ei
suntu nemultiemite si luptele interne o
amenintia amaru. Ide'a libertăției, carea
acumu incepe se inflorescă in Franchia,
si-estinde parfumii de parte preste confi-
nie, si poporele ardu de dorint'a de a
avé si in tier'a loru una planta, carea se
imprascia atari parfume. Ispania cea
vecina acumu se prepara, dar' cu sacri-
ficie nespuse, să celebreze diu'a multu
dorita, să guste din fructulu libertăției.
In fati'a acestor'a, deca Germania, ca-
rea astă-di serbează pre 2 Septembre
1870 cu atâtua pompa, n'ar fi imbetata
de triumfu, deca ea ar' judecă obiectivu,
ar' avé mai multa cauza, să planga pre
acellu 2 Septembre, că-ce venitoriu ei
e plinu de lupte grele interne, atmosfer'a
i-e ingrecata de aburi pestiferi,
pre candu Franchia cea umilita in d'u'a
amintita pasiesce pre calea cea fericită-
ria, staruindu a face să dispara din at-
mosfer'a ei totu ce impiedeca triumfulu
genului umanu.

Situatiunea.

(d) Monarchulu nostru caletoresc
in 7 Septembre in Boemia, că să par-
ticipa la manevrele de la Brandeis. Cu
ocasiunea astă-vă merge si in Prag'a,
unde i-se prepara primire splendidă. —
Boemia se folosesc de ocasiune si voru
să misice tota pietr'a, ca să induplice
pre monarchu să le multumesca si
pretensiunile loru. Diaristică jidano-
germana din Vienn'a, poreclita si libe-
rala, timbreza pre Boemia cu totu soiulu
de caracteristice, că-ce mai cuteza să
bata la monarchulu pentru cauza loru
justa. Dealtumentrea vomu reveni la ca-
lelori'a Maiestatiei Sale si la cauza
Boemiloru.

Ceea ce occupa inca atentiunea
publică, e recunoscerea republiei, re-
spective a guvernului actualu din Ma-
dridu. Dupa cumu vediurămu, Russi'a
n'a voită să recunoasca pre Serano. De
atunci se fecera mai multe cortesiri la
Petrupole, dar tote suntu deserte, că-ci
colossulu nordului nu voiesce să-i di-
ceteze nimene. Dlu de Bismark, triun-
fandu cu proiectulu seu preste totu lo-
culu, afara de Petrupole, in adeveru se
bucura; dar' i-ar fi mai placutu, deca
Franchia seu Austro Ungari'a i-ar fi fa-
cutu opositiune; aici i-eră astă-di mai
usioru, ince la Petrupole stau lucrurile

de totu altu-mentrea; dui de Bismarck nu-i prea place niroșulu. — De pe campulu batăliei totu ce avem sè însemnămu, e marginitu numai pre langa fortareti "Puyerd'a" de langa confinile Franciei. Carlistii o-au assediat, dar' tote incercările de a o cucerî suntu pana acumu deserte, má desastrose pentru ei, că ce afia ree-tentia colosală, si e probabilu, că aici voru fi nemiciti, de ora-ce si Franci'a a tramis trupe, că sè infrene pre Carlisti de a atacă confinile. Alte detaliuri lipsescu pana astă-di.

In Franci'a se prepara lumea inca de multisoru pentru 4 Septembre, cu banchete stralucite, dar' de natura privată. Se scia, că in 4 Sept. 1870 s'a proclamatu Franci'a de republică; guvernul a intervenit, temendu-se sè nu se faca demonstratiuni prea mari. Arangiatorii inse suntu totu omeni cu minte, cari voru scă indereptă lucrul intru a nu atinge regimulu, facandu estu-modu, că totulu sè-si percura ca lea naturala. In toam'nă acăstă va intreprinde Mac-Machon un'a excursiune prin Franci'a sudica, sè studieze si aici opinionea publica. Si-va dă de omeni; n'a avutu de ajunsu cu demonstratiunile d'in Bretagne; mai vre sè audia si pre cei de la Lyon si Marseille. Altucum pare, că maresialulu vr se capete minte, — si in fine pot se devina celu mai mare protectoriu alu republikei.

Congressulu internationalu d'in Brussell'a s'a finit in 27 Augustu, adica dupa una luna, fora vr'o festivitate imposanta. Ddieu sè-lu ierte! Afacerile lui s'au strecratu, dar' cam neautenticu prin "Republique français;" se vorbesce inse, că tote voru sî tiparite in una brosura, dar' numai spre Octobre, că-ce contiene preste 50 cole. Vomu vedé atunci ce a nascutu muntele.

Romania.

O interesanta polemica s'a iscatu pre la finea septamanei trecute intre diuariile "Pressa" si "Romanul" d'in Bucuresci, pentru cestiunea "lurei Transilvaniei". Polemic'a s'a inceputu din incidentul unei apostrofări, de la ministrul fortei logica si leale, adresata guvernului actuale alu Romaniei de către diuariul "Romanul," care apostrofare se resuma in urmatoriele: "De ce nu se folosesc guvernul de pre-intimele si multu amicalele sale relatiuni cu guvernul austro-ungurescu, pentru a staru, că romanii de preste Carpati sè nu mai fi persecutati in senturile loru nationale si 'n cultivarea limbei si-a traditiunilor loru?"

La acăstă apostrofare "Pressa" ingamfata respunse, că guvernul actuale nu vr se cada in peccatele gu-

vernului rosii de la 68, care, cu man'a armata, vrăjă sè calce hotarele Austro-Ungariei, spre a luă Transilvani'a, si spre a tulbură astu-feliu pacea Orientului.

"Romanul" a dou'a dî replică apoi la aceasta calomnia, că guvernul de la 68 n'a avutu neci de cumu intentiunea de a luă Transilvani'a cu man'a armata, ci numai de a practică o actiune in favorea Transilvaniei. Estragemu din acesta lunga si patriotică replica urmatorulu interesante passagi:

„Declarăm a nu cugetă si a nu fi cugetatu neci-o-data la luarea Transilvaniei; amu cautat in se, si vomu caută totu-de-un'a sè avem o actiune in favorea ei. Pentru noi, Transilvani'a nu insemnăza alta, de cătu partea din nationalitatea romana, care occupă acea tiéra; a lucră „in favorea" Transilvaniei insemnăza dar' a lucră „in favorea" Romanilor d'acolo, si acăstă amu facutu-o, vomu face-o, si ori-ce Romanu trebuie sè o faca, că sè nu 'nceteze de a esiste o nationalitate romana in lume. Inse, dupa cum mai diserămu, n'amu intielesu si n'amu practicatu aceasta actiune, de cătu intru apararea unei vietii morale comune. Amu fi fericiți, că Romani, să vedem in Bucuresci unu guvern, care sè se folosescă de amicalele sale relatiuni cu Austro-Ungari'a, spre a avea o actiune „in favorea" fratilor de preste munti; nu spre a luă Transilvani'a, nu spre a interveni in afacerile ei, ci spre a-si indeplini in pace o detoria catra frati, spre a face, că vocea naturei sè nu fia nabusita, că limb'a noastră sè nu fia persecutata, că tradițiunile nostre nationale, moravurile noastre sè nu fia isbite. Dicemu „ale noastre," fiindu-că patri'a acestei vietii morale a natiunei romane este ori unde se află suffare romanescă, fia 'n Romania libera, fia 'n imperiul Turcului, sau in alu Austro-Ungurului."

„Se pot ore adresă o cerere mai logica unui guvern, ce se dice romanescu? Pote ore sè fia procedere mai de ordine, mai legală, mai in interesulu apararei vietiei nationale, si totu-de-o-data in sensulu pacei si-alu concordiei in Orient? Totusi logicii si bunii Romani de la "Pressa," nu se sfiescă a declară, că acăstă este intervenire cu scopu de a luă Transilvani'a. I-dămu in judecat'a nu numai a Romanilor din ori-ce parte, dar' si a streinilor, cari sciu ce se cuvine sentimentului nationalu, precum si ce merita specula cu ensa-si nationalitatea sa!"

Relatiunile de partida

si spiritulu Camerei actuale a Romaniei.

Diuariul liberalu ungurescu "Hon" cu data de 26, 27 si 29 Augustu publică o serie de articli sub titlulu indi-

catu, prin cari autorulu — Bágay — face cunoscuta ungurilor' situatiunea politica interna a Romaniei, astufeliu, cum in foile maghiare, inainte de d-sa, in adeveru n'a incercat-o nimenea.

Spaciulu nu ne-permitte a reproduce acesti articli in totu cuprinsulu loru; dar acest'a neci nu e de lipsa, pentru că romanii se cunoscă pre sine destulu de bine, incătu neci "Hon" neci alte diuarie streine nu ne potu spune nemicu nou in aceasta privintia, afara de casurile, candu ele ne calumniedia. Constatămu inse cu multiamire prin acesti articli o directiune nouă, mai sanetosa, in diuaristică magiara, — aceea adica, de a se occupă fara passiune, fara reutate de natiunile vecine, pentru a le-cunoscă astufeliu, precum elle sunt in adeveru; si-acest'a nu mai multu prin medilocirea reutatiosa a sorgintilor germani, cari — dupa cumu pré justu constata autorulu, — nu suntu, decătu nisice agenti veninosi, — meniti a nutri, ér' nu a distrugă discordia, — inamică dintre poporele Orientului, — pre ruinele căror'a pangermanismulu tinde a crea o monstruosa "Nemio-patria" de la Atlantic'a pana la marea negra. — Amu dorit numai că aceasta directiune buna sè nu fia efemera, ci sè faca progresse si inca cătu mai grabnice, pentru că noi nu vedem o indreptare salutaria in vederile politice ratecite ale barbatilor de statu magiari, pana candu ei nu se voru lăpedă de falsele cunoscintie de pana aci si nu se voru petrunde de adeverulu, că natiunile, pre cari densii pana adi inca le tratăza cu-atâ'a ignorantia ingamfata, — posedu, déca nu mai multa, celu potienu atât'a potere de vicia si elementu de cultura — pre cătu posedu Ungurii.

Articlii in cestiune trateaza cu multe date — ceea ce dovedescă o serioza cunoscintia de causa — antău: despre aspiratiunile la domnia, ce frementa cu deosebire clas'a aristocratică din Romania.

Alu doile articlu trateaza despre partidele din tiéra, si dupa ce le-distribue in: "albi, rosii, cogalniceanisti, jună dreptă si fractiune libera-independenta," — autorulu se occupă mai detailat de partidul rosii, pre care lu-presinta, asié pre cumu elu in adeveru essiste, adica că stepanu pre opiniunea publică a tierii; i-face istoricul de la 1846 incoce; i-arata luptele si victoriile portate pana adi contră reactiunei; in urma constata că fortile sale consistu in intelligentă a tierii. Tendintele republicane inse, pre cari autorulu le-atribue partidului rosii, ni-se paru essagerate; că-ci noi, pre cătu scimus, partidulu rosii, celu putienu partea lui mai insemnata, nu este pronunciata pentru republicanismu, ci pro-

feséza numai ideile liberale in semperu alu cuventului.

Amu fi dorit u apoi, in interesadeverului, că la passagiul, unde face amintire despre dusmani' romilor facia cu ungurii si deosebitu desemigrarea tenerilor romani din Transilvani'a, să se spuna apriatu, că aplicarea loru in functiunile statu magiaru nu este numai simplu *principiu* este *realitatea*, ce constitue adever cauza a emigratiunei. Mai departe si fi dorit, că agitatuniile, ce se pretin c'aru fi pornite in Romania contra gurilor, să fia justificate; autorulu avea, decătu sè esaminat legiu-magiaru, persecutiunile de totu fel ce indura natiunea romana in Ungaria mai alessu in Transilvani'a, si argumente nenumerate argumente, pentră demonstră, că acele agitatuni, desistu, suntu intempiate, legitime chiar Articlii in cestiune aru fi căscigatu mai prin acestu adaosu, in meritu si val-

Articulul alu treilea face iste de 4 anni a guvernului actualu si-a merei actuale, incepându de la banii pecioru a consulului prussianu dovit. Autorulu enumera tote faptul desastrose alle acestei Camere, intre nu uita a aminti si unele fapte "domne-ajuta," pre cari inse mai multe atribue guvernului, decătu Camere — dupa constatările autorului nu este, decătu o *masina de votare*, pusa la vointă guvernului. — In autorulu promite a vorbi cătu mai rundu despre *cestiunea jidaniilor* Romania, care in adeveru vă fi obisnuitu unei serioze attentiuni.

Ceea ce ne-satisface in tota cesta seria de articlii, este seriositatea si deinitatea pozitiei, de la care autorulu s'a lasatu a fi convertit. Esprezile suntu alese, apreciările nepreoccute, intocmai cumu trebue să fia liniile unui publicistu seriosu, atandu se prununcia assupr'a unui popor, asupra unei natiuni. Toamai sta impreguiare inse ne pun in mare cumu acesti articli au potutu să se ra toamai in tr'unu diariu, care, abie doue dille mai năște, pana intru-si-perduse coscientă demnității, insa degradata la nisice expresiuni, de riu aru fi trebuitu să rosiesca si celu pre urma pamphletariu. Intielegemul articulu meschinu, prin care dia "Hon" attacase onorabilitatea si citatea autorilor memorandului din siu. A numi de infami si nemericin, nisice barbati, cari intrunescu incredibile stim'a unui popor, numai din s'a, că acei barbati vrednici au expresiune dorintei legitime a romilor di Trni'a, — este mai multu, cătu ceea ce poate acceptă cine-va de la omenii cei mai lipsiti de morală si educatiune. Ne-place a ne man-

numai pre scurtu una icona fidela despre sistemulu nostru solaru, credințu, că on. lectori nu ne-voru refuza pacientia.

Se ivesce dar' intrebarea: ce numesce astronomia sistemul solaru? — Ori si care corpul cerescu, care nu-si scaimba poziția, lu-numim stea fipta. Fia-care stea fipta — si de aceste se afia in universu mii si milioane — are insusirea de a dă de la sene lumina; acăstă o tramite altoru corpu ceresci intunecate, si produce in ele viață. Aceste corpu ceresci intunecate, cari primescu lumină, asié dura viata de la stellele fipte, se misca in giurul stellei fipte respective si se numescu in astronomia — planeti. Asa dura fia care stea fipta are corpu ceresci, cari rotesc in giurul ei in unu tempu determinat; si ori ce stea fipta cu tote celealalte corpu ceresci, cari rotesc in giurul ei, se numesc in astronomia „sistemul nostru solaru."

Precum se afia mai multe stelle fipte, asié esistu si sisteme solari nenumerate, cari tote suntu de sene statutorie in universu.

Mentea omenescă e marginita. Ochiul — pre langa tota inordarea — nu poate stărebate afundu in universu, fora numai

deca e inarmat; dar pre langa tota armatură, totu nu a potutu ajută mentei se scruteze mai de aproape alte sisteme solari, decătu „sistemul nostru solaru" in sensu strinsu luat. — Ce intielegemul dar sub sistemulu nostru solaru? Unu responsu chiaru ar fi urmatorulu: Sorele, care e stea fipta, din prelunga cu tote celealalte corpu ceresci, cari rotesc in giurul seu. Urmezi apoi planetii, dintre cari cei vecchi cunoscute urmatorii: Mercuru, Venus, Pamentul, Marte, Jupiter si Saturnu. La anul 1781 Herschel descoperi planetul Uranu, si la anul 1846 Leverrier calculă teoretice si Gall in Berlinu si afă in adeveru pre Neptunu la 23 Septembre, chiaru in locul unde dictasse teoria lui Leverrier. Acesta e celu d'in urma planetu pana acumu in sistemulu nostru solaru, celu mai departat de soare. Cu ajutorulu telescopieru se mai

descoperira apoi in vîaculul presente in Marte si Iupiter urmatorii: Ceres, Iuno, Vesta, Flora, Victoria, Iris, Parthenope, Astraea, Hygiea si altii, pentru micimea loru se numesc planese asteroizi, si toti rotesc in giurul relui intre Marte si Iupiter.

E de insemanatu aici, că planetii sintoidii inca suntu insociti de alte corpi rotesc in giurul loru, pre care rotesc in giurul sorelori. Acele corpi numim „trabanti" sau „lune." Ondiferentu vele Jun'a (pamentului), apoi la inarmatul asta la Iupiter patru traie la Saturnu optu, la Uranu optu si la la Neptunu s'a observat pana azi.

Acăstei su dar pările constitutive stămului nostru solaru. Dar, că sè for corporile acestea una sistem, trebuie ele ore care relatiune, si se vedem e aceea?

Intemplarea a condusse pre Newt descooperirea gravitatii generală.

Dupa unu studiu profundu au

*) vedi Euler, physikalische Briefe einer deutschen Fürstin.

imb'a romanesca nu este capabile de menea trivialitatii in adeveru caracteristice pentru cei ce li-au scrisu. Temu din acei'a, carii iubim u ade- du si apreciam convictiunea, vina pri si unde; — dar candu vedem u degrandandu-se pana la celu mai rior gradu allu necuvintiei, — ci nu gasim cuvinte destulu de pentru a da expresiune legitime re indignatiuni. — D-nii de la "asta-data s'au aratatu mai puci- demni de condeiu ce menuedia, stu cei de pre urma pamphletari. Dorică ei se reintroduc in diariul loru positatea si demnitatea, pre care se nu mai dea ocasiune in viitoru de a li-o testa!

ar fi de facutu, că cultur'a se abata si in mass'a poporului.

Din candu in candu cestim pri- arie, că d. e in comun'a N. N. tienendu-samemul si respondiindu copiii minunatu bine, poporul a fostu atatu de petrunsu, — in anulu venitoru a trebuitu astrinsu panduri, că se-si tramita copiii la.

Suntu casuri, — de n'ar fi, ar trebui se peram'u de venitorul nostru — ce e stu, prin cari se pota neresturnabilu con- i: că poporul nostru inaiutdia fru- u pre calea cătra cultura, că dinisul- tesc profunse lips'a culturei si se in- tesc pentru promovarea ei. Suntu apoi mai multe casuri, unde poporul vediendu ultatulu imbucuratoriu alu invetiatu- si simtiendu viu lips'a ei, se incaldiesce mentanu pentru ea; flicar'a acest'a inse durabila, ci e numai focu retacitoriu; se ivesce de multe ori, dara totu de te-ori si dispars. In cele mai multe casuri poporul e apaticu facia de invetiatura, de multe-ori chiaru antipaticu facia de si promotorii ei.

Ce e cau'sa?

Cau'sa e, că poporul nu vede folosu eticu d'in portatulu la scola a filoru sei pentru acest'a tota invetiatu elementa, seu — cum o numesce elu — de la, o tiene de netrebnica, banii, cari tre- se-si dñe spre sustinerea scolei si in- tinea invetiatoreasca — de „aruncati in stu,” en unu cuventu. tota tréb'a nu- i de inventiune domnesca „că se pota agi si mai tare pre bietulu omu.”

Incidentulu urmatoru va lamuri mai, că de unde si cum judeca poporulu.

Intr'o dupa-mediadi me afiam la alu d'intre domnii advotati romani d'in, candu éca intra unu tieranu in chilia, spu indatinat'a salutare, advotatulu lu- reba:

— Adusu-ai scrisorile?

— Ce scrisori? cinsti domnu.

— Da n'ai primitu carte, care ti-am misu-o pris N. N.

— Ba primitu, dien eu, cinsti domnu, éca aci-i — si presinta epistol'a ne- desfacuta advotatului. — La intrebarea ace- stui-a, că pentru ce n'a datu-o cuiva, să i-o ceteasca si esplice, reaspuse bietulu omu:

— Că n'am avutu la cine, cinsti domnu. Notariu in satu n'avemu; celu-ce ni-e notariu si noue, nu siede in satu; dom- nulu protopopu s'a dusu prin cercu cu dom- nulu invetiatoriu cu-totu la esamene; n'am avutu ce face, a trebuitu să veniu la cinsti- tu domnu, să-mi spuna, ce să facu cu cartea acest'a.

— Acum nu face nimica cu ea, ci te du acasa si mi-adu scrisorile asta si asta — i-disee advotatulu.

— Duce-m'oia, cinsti domnu — si le-asu aduce bucurosu, dar' am multe in lada si nu le cunoscu, cari ti-tréba.

Acum se va face bietulu omu? Duce- va pre advotat in satu, săn pre altulu, care scia „carte”, că se-si „ote” scrisorile?

Cugetaiu occasiunea binevenita, că se- dau omului o lectiune, spre a-si tramite copiii, déca are, regulatu la scola; pentra aceea i-diseiu.

— Acum ti-ar prinde bine, déca si sei carte, asié-da?

— Da cum nu mi-ar' prinde bine, al- duite-ar dumnedie.

— Ai dta copii de amblatu la scola?

— Am duoi, cinsti domnu.

— D'apoi, tramiti-i regulatu, in tota diu'a, la scola?

Tramitu, candu i-potu, cinsti domnu; suntemu cu multe necesari si trebue să- i punem si pre ei, că se grigescu cate- de-ceva.

— Vedi, ce reu parinte esti dta, scfi cătu e de reu, candu nu scie omulu carte si totu-si nu-ti tramiti copiii la scola, că se invetie carte; copiii dtale, nescindu carte tocm'a asié voru pati ore-candu, precum ai patit dta acuma.

— Asié voru pati, cinsti domnu, si déca i-voiu tramite la scola; si eu am amblatu la scola, cand eram de aceea vresta; la noi, de candu sciu cu, totu-mereu a fostu scola si invetiatoriu si-totu-si nu sciu picu eu si nu scie nime dintre cei-ce amu amblatu la scola, carte. Invetiatu nostru depre sate nu se ieä in sama, nu-i luamu folosu, numai dàmu plat'a cea mare (120 fl?) invetiatorilui, dar n'avemu nici unu folosu de elu.

Asiá cugeta si judeca tieranu si tre- bue să marturisimu, că nu fara fundamentu; eu insumi sciu mai multe comune, in cari, de-candu mi-potu aduce aminte totu a fostu scola si totu-si nu sciu in ele altii a serie si ceti, decatul preutulu invetiatorilu si — arendasiusu.

Deca vede poporul folosu d'in invetiatu, nu crutia nici spese, nici ostendea, că se-si invetie copiii. Multi d'intre intelegrin- tui nostri si-voru fi inca bine aducendu aminte, cum li-venia betranul taica, mai- ca, sora seu frate, căte de doce-ori pre septamana, prin caldura innaduitoriu, frigu in-

ghiatoriu, prin poie, tina si furtuna grele, cu merindior'a in spate, la orasul; cum si- vineau pucinul malisorasul si fénutu, că se faca banii de cărti si didactrul: dinsii inge le-faceau aceste in sperantia, ba convictiunea, că voru face din fiulu seu fra- tele loru domnu, popa, fiscaresiu etc.

Dar' ce e cau'sa, că invetiamantul ele- mentariu pre la sate nu produce cultura, ba nici insusirea celor mai elementarie cunoscintie?

Suntu ore invetiatorii poporali de acu- satu pentr' acest'a?

Invetiatorii poporali nu se potu aconsa- pentru-acest'a, de-si e lucru cunoscutu: că unii nu vreau, altii nu-si potu imprimi deto- riint'a si că cei mai multi nu-si ieu ostene- la de a capacitatea a castigă poporul pen- tru scola; acestei d'in urma cugeta a fi fa- cutu destulu detorintiei loru prin aceea, că pre cei ce nu-si tramitu copiii la scola, i-in- semna, că se pedepsesca.

Caus'a adeverata este aceea, ce audi de la fiasce-care invetiatoriu: că poporul nu-si tramitu copiii regulatu la scola si că de scole de repetitiune nici pomenire e. Déca nu ambla copiii regulatu la scola, pote fi invetiatorilu cătu de desteru, rezultatu bunu nu se poate accepta; déca copilul, care a invetiatu regulatu si bine in scola dela alu 6-lea anu alu vietiei sale pana la alu 12-le, adeca 6 anni, nu-prinde de la alu 12-le anu pana la alu 20-le — unii in veci nu — adeca 8 anni carte a mana si nu se occupa de locu cu cele invetiate dejă, adeca déca nu ambla in scol'a de re- petitiune, — ce's mai buna invetiatu ele- mentaria se nimicesce, se perde: trebue dara, déca voim'u a innainta in cultura, să mediu- locim'u amblarea regulata a copililor la scol'a de totu dilele si la ce'a de repeti- tiune.

Mi-se va face aci observatiunea, că aceste suntu totu lucruri vechi, de toti-cu- noscute.

Suntu lucruri vechi, ce e dreptu, dar, dorere! pana astazi inca nerealizate; tre- bue dar' să ne ocupam' cu intrebarea: ce ar' trebui să facem, că se nu fimu siliti la totu reinoi lucrurile aceste vechi, adeca a le aduce totu mereu pre tapetu.

Mi se va da respunsulu; acolo e legea de instructiune; trebue aplicata cu rigore in contra acelor parinti, cari nu-si tramitu copiii la scol'a ce'a de-tote-dilele si ce'a de repetitiune.

Eu dicu, si esperint'a de pan'acum mi- dă dreptu, că singuru eu rigore la legei nu nu-vomu ajunge scopulu nici-candu. Pana nu va fi poporul, mass'a, petrunsa de lips'a invetiaturei, nu-si va vedea folosulu in ea si nu va lucra consciu spre innaintarea si prosperarea ei: pan'atunci in darnu tota sil'a — nici nu e pré mare, că-ci domnii subprefectii — celu pucinu pre la noi — in asfaceri scolastice suntu cu multu mai indul- genti, decatul cătu e bine; că-ci nume- rulu protestelor si mediulocelorloru, prin cari parintii nevoitorii de a-si tramite copiii la

școală, se potu si să si subtragu de la pedepsa, — a legiu.

Trebue deci să ajutăm legei pre cale societă.

Eu credu a cunosc unu modu, prin care s'ar poté castigă poporul pentru in- vetiatura si ajunge mu-te si mari scopuri. Me grabescu a comunică acestu modu cole- giloru moi, domnilor invetiatori, că-ci puneres in actiune a acestui modu, e ba- sata pre buna-voint'a loru, care, fiindu- că in bunatatsfrea stării invetiatorilor depinde strinsu de la innaintarea poporului in cul- tura si interessa sa de invetiatura, nu credu, că va lipsi nici la unul d'intre ei.

Eu cugetu a ajunge acestu scopu prin infiniti rea de cercuri de ceteri pretotindene intre poporu.

Eca cum mi-imaginediu eu lucrul:

Invetiatorilu, comunicandu scopulu seu cu parochulu localu si rogandu-lu pre ace- stu-a, să-i fia intru ajutoriu, să chiame la sine pre fruntasii satului si pre toti acei-a, cari aru avé voia să mérge, spunendu-li, că vo- iesc a li-cteti ce-va interessantu, si cu acé- st'a occasiune a audi in un'a seu alt'a si parerea loru. Conchiamarea acest'a trebue să se intempele pre unu tempu, candu popo- rulu nu e occupat de afacerile sale, d. e. intr'o domineca seu serbatore dupa-mé- diadi, dupa rug'a de séra indata. Invetiatori- riul să se ingrijescă apoi de lectura inter- resanta, ou care să pota legă atentiuene as- culatorilor sei. Spre acestu scopu aru poté servi legendariile copiloru, in cari se afă multe istorioare nimerite si pline de invetiatu- tura morsala si căte o bucată de interesu comunu d'in tote ramurile sciintielor, pre- cum: d'in istor'a universala si-a patriei, d'in geografia si istor'a naturala, din phi- sica si mai alesu d'in economia.

Precetirea să se faca chiaru si respi- catu prin invetiatorilu insusi; dins'a să nu fia continua, că-ci asié obosesc atentiuene asculatorilor, ci intrerupta de explicatiu- nile cătu se poate de interessante si poporale ale precetitorilui si de conversari cu ascu- tatorii asupra cellor auditi. Neci nu e de lipsa a amenti, că trebue explicatu tota ce crede precetitorilu a fi obscuru seu nepre- cipu in-naintea asculatorilor; altminte ascuatorilu, neprecepndu unele pa- sagie, si-perde interessarea pentru objectu si-asié si voia de a mai asculta. Cu cetera nu trebue a padî, ci a explica cătu de multu si de interessantu, apoi a dă voia libera la conversatiuni asupra cellor estite. Totulu să fia o conversare viala intre cei coadu- nati, a cărei simbure să-lu formdie cele audite d'in cartea luata a mana. Cetera se poate concrede si nnui-a d'intre ascuatori, in casu, candu s'aru afâ de acesti-a; acest'a onore ar' anima cu timpu pre mai multi d'intre ei a invetia a cefi.

Politici a n'ar trebui lusta de objectu alu discussiunei; avemu noi alte mai de lipsa de invetiatu, pana-ce ne vomu face „poli- tici mari.” Politici a e o sabia cu duos taisiuri, care intr'o mana neabila poate să

batului nemoritoriu a ajunsu la acestu con- clusiu, carele de altu-mentrea e scosu d'in observatiuni facute in decursu de miile de ani.

Si in adeveru, cautandu acumu la sist- emul nostru solaru vedem, că soarele e mass'a principală, er' planetii si tote cele- alalte corperi suntu numai bucăti rupte d'in densulu; tote se misica in giurul ossielor loru de la apusu spre resaritul in tempuri determinate, de unde deducem, că poterea primitiva a lovitur ma-s'a ce'a enormă in direptiunea unei seccante de la apusu spre resaritul.

Că se ne potem face acumu une idea cătu se poate de chiara despre sistemulu nostru solaru, nu vă prisossi un'a essamini- minare mai detaliata a părtilor lui consti- tutive. Incepndu de la mai micu la mai mare, de la mai cunoscute la mai necuno- scute, nu grăsimu, tractandu antâi despre pamant.

T. Ciontea.

(Vă urma.)

Newton, că: orice elementu materialu trage senz pre tote celealalte in proportiunea cu mass'a sa si intorsa cu patratul partărei lui de la ele.

Cu cătu suntu dar' mai multe elemente teriale concentrate la oalata, cu atatu mai mare potere atractiva vă posedé si corpulu respectiv. Că se potem afâ relatiunea între părțile constitutive a sistemului no- stru solaru, nu vă prisossi, déca vomu lassa întrmeze aici una tabella despre massele netilor principali. — Punendu mass'a mentului = 1, calcului ni-areta, că

a lui Mercuru e	=0.07
" Venusu	= 0.9
" Marte	= 0.12
" Jupiteru	= 340
" Saturnu	= 102.
" Uranus	= 14.5
" Neptunu	= 36.

Assemenea ne areta calculii, că mass'a lui e de 354,000 ori mai mare că a pa- turului; prin urmare soarele cu mass'a sa in raportu cu mass'a tuturor celor alte corpori, cari capeta de la sene lumina, că

720 : 1, deci poterea, cu carea sorele atrage planetii, p'lanetoidii, trabantii si tote cele- alalte d'in sistemul nostru, cu o potere, carea e de 720-ori mai mare că ceea, den- sulu e atrassu de acestia, cugetandu-i fi- resc concentrati in unulu si acelasiu corp. Considerandu ince, că planetii cei mai mari suntu si mai departati de soare, atractiunea sorelori pre bas'a legei de mai susu, prin ur- mare atractiunea ast'a a sorelori de securu e in stare se tienă planetii si celealalte cor- puri dependente de ei in una legatura, carea noi o si numim „sistemulu nostru solaru.”

Dupa ce amu vediutu acumu essential- mente constitutiunea sistemului nostru solaru, se ivesce intrebarea prossima: cumu s'au nascutu corporile aceste?

Gigantele Laplace se exprima in pri- vint'a ast'a căm in modulu urmatoriu;

Tote corporile sistemului nostru solaru formara odinioru numai unu corp rotund de gazu invapaiatul; confinile corpului ace- stui-a ajungeau pana la calea lui Neptunu. Una potere orsi carea a loviturui apoi acesta massa in directiunea unei secante in dreptatea dela apusu spre resaritul, si mass'a seau globulu

randescă atâtă pre investitorulu ei, cătu si pre cei d'in giuru. Pentru noi, investitorii, prim'a politica este si trebuie să fie politică pacifică, a tolerantiei, fratieratii si latirei culturii intre poporul.

Finindu-se acăstă convenire prima, investitorulu va dă de scire coadunatorilor, că elu e găta a tine prezentări si converzări de aceste în tota dominecă si serbatorea după medieadi, precum si in serile de iernia la scola, numai să vîna poporenii a-lu ascultă.

Ecă cerculu infinitatiu.

Demnitatea tienutei investitorului sub tempulu convorbirei, desteritatea si esemplul lui celu bunu, voru asigură vietia lunga unui asemenea cercu; trebuie inse să ne nisuim, că vieti a cercurilor acestora-a să fie nu numai lunga, ci si folosită.

Fruptele cele dulci si dorite de totu cetățianulu bunu ale activității cercurilor acestora-a voru fi:

1) Desceptarea generala in scurtu timpu a poporului d'in intuneculu nesciintiei, aprecierea sciintelor, interesarea sa de institutile de investiamentu si tramitera regulata a copilor la scola d'in convictiune, nu d'in temere de pedepsa. Ecă rană deschisa a investiamentului poporului vindecata.

2) Potențarea stimei si iubirii poporului facia de investitoriu, precătu si de altii, cari si-voru luă ostenelă de a-lu investi, de a se occupă cu dinsulu. Multu pot sè castige investitorulu in acăstă privintia. Prin deseile conversări cu dinseulu, observandu poporul cunoștințele frumosă a investitorului, lu-va admiră si pretiui mai multu decătu pan'acolea, si vediendu, că e afara de aceea modestu, asabilu si indulgentu facia de slabitiunile lui — lu-va iubi; de la unu poporu plin de stima si iubire cătra bunulu seu investitoriu, nu va fi apoi greu a mediloci unu salariu investitorescu mai bunu.

Eca calea ce'a mai naturala si sigura spre a face mai buna starea investitorilor. — Cu sil'a potemu esoperă in acăstă privintia si mai pucinu decătu in ce'a-lalta, mai susu amintita. Va dice cineva: că deca n'are poporul, de unde va dă si déca va voi? Desceptandu-se si devenindu mai destru poporul, va sci mai bine grigi de interesele sale si si-va castigă mai multu si mai usioru si — va avé de unde dă. Buna-starea poporelor tienă pasi cu cultur'a loru.

3). Infloarea literaturei. Cine nu scie ore, că scriitorii romani suntu adeveratii martiri ai națiunei? ei sacrifică nu numai tempulu scumpu, — pre care l'ar potē intrăbuntiā multu mai rentabilu, decătu scriindu unui publicu, a cărui ce'a mai mare parte nu ceteșe de locu, alta parte vré a ceti gratis si numai un'a particea jertfesce pentru literatura — sanetatea si cunoștințele castigate cu multa sudore, ci si — avearea mostenita de la parinti. Cine se indoiesce a crede, că destepandu-se mass'a poporului si acest'a se va stramătă spre bine!

4) Innaintarea in buna-stare a poporului. Adunandu-se poporul in dile de serbatori si in lungile seri ale iernsei la oalta, si-va petrece conversandu si va uită de ... birtu; apoi uitandu de birtu se va observă: că afara de elu inca si o gramadiora frumosa de cruceri au uitatu să se duca la domnulu arendasiu, că si-a petrecut tempulu liberu forte bine, n'a spesatu bani, n'a amblatu batutu, e sanatosu si se pota a du'o a apucă voiosu de lucru a. c. l. Cătu cascigu in bani pastrati, in sanetate nealterata si 'n lucru dusu in deplinire, care alt-mintrele séu nu s'ar fi facutu de locu, séu, fiindu respectivulu tulburatu la capu, s'ar fi facutu reu. D'apoi căte isvore de cascigu i-se facu cunoscute cetitorului si se voru face ascultatoriului in infinitiadele cercuri!

Poporul odata innaintat in cultura si prin acest'a in buna-stare, va avé voia si de-unde a jerti pentru totu-ce e bunu si frumosu; astu-feliu va incetă si anomalia de pana'cumă: că cei-ce si-sacrifica poterile spirituale pentru binele poporului, acei-a tre-

bue să-si jertfesca si avereia pentru dinsulu, elu insusi remane nepasatoriu.

Aceste voru fi fruptele activitatii cercurilor amintite; credu, că suntu destul de ademenitorie, că să merite a ne intinde cătu de tare după ele.

Să ne apucămu dura de lucru, fratilor investitor! să incepem fără amenare, că-ci de totu minutulu neintrebuitiati e dauna; să discută modalitățile in reuniiile si cercurile nostre investiatoresci; să nu uităm, că lucrându pentru desceptarea poporului, lucrămu totu-odata pentru imbunatirea stării nostre!

Să acumă fia-mi iertatu a arăta celor ce cetindu aceste orduri, voru dice poti suridiendu: „ce mai idealistu e bietulu dascalu, cătu de usioru cugeta elu a stramătă faci'a lumii si a farmecă raiulu pre pamentu“ doui realisti — sum convinsu, că suntu si altii — in personele domnilor parochu Aciu si investitoriu Carpinénu d'in Aghiresiu, despre cari, tocmai ocupandu-me cu ide'a desfasurata aci intieleseiu, că au facutu deja inceputulu cu cerculu de cetire, a revocă domnilor acelor-a in memoria: că credint'a tare — impreunata cu fapte resolute — e in stare să-misce muntii si să-n-deschida intru adeveru portile raiului.

Voru mai fi inca de acei „pucini credintosi“, cari nu voru crede, că poporul se va infacișă in cerculu de cetire si pentr'aceea nici se voru încercă a-lu castigă pen-tr'acăstă. La acesti-a li-aducu aminte aerile cele lungi de ierna, in cari nesciindu poporul ce face de urtu, se aduna la estu-a seu cel'a, perdiendu-si acolo tempulu cu enararea patienelor lui adeverate si neadeverate, a intemplerilor naturale si supranaturală si mai allesu cu — vorbe desierte. Nu va fi ore usioru cu pucina bună vointia a induplecă pre acestu poporu, care nu scie ce să faca de urtu, să-si petreca intruindu-se in giurulu unui séu mai multoru omeni culti? Totulu depinde de la maniera conduceatorului. Numai să nu dămu lucrului coloro oficioasa, că-ci poporul e satulu si disgustat de „haptacuri.“ Deca voimă să-n ajungem scopulu, convorbirile aceste trebuie să fie petrecatorie si adunatii negenati in ele; altintrele intru adeveru nu se voru infacișă la dinsele.

Si acum: Domnedieu să-ni ajute!
Zelau, 20 Augustu 1874.

Gavrilu Trifffu
prof. ord. de prep.

Sinc'a-vechia 25/8 1874.

Onorate Domnule Redactoru!

Petrecandu 1½ luna d'in tempulu fe-riilor pre acasa, adeca in locurile-mi na-tali, numai dupa reintorceres-mi la statiu-ni fui norocosu a ceti placutulu articolu refi-ritoriu la esamenulu de véra d'in Sinc'a-vechia, publicat in preciuitul jurnalul „Fede-riatuna“ nr. 47—874; deci, de si e camu-tardiu, cerandu-mi scuse, Ve rogu Onorate Domnule Redactore a dă locu in colonele preciuitului jurnalul ce redige-Ti — responsului meu urmatoriu:

Laud'a si meritul pentru progresulu ce l'am potutu face cu scolarii d'in comun'a susu amentita, nu mi-le potu atribui singuru numai cunificatiuni, aplicare, ori zelului meu, ci in prim'a lenia provedintiei divine, care a sustinutu tesaurulu celu mai pretiuitu, adeca sanitates, atâtă a mea, cătu si a liubitilor miei elevi si care ne-a tinsu mana de adjotoriu intru tōte; apoi Onoratului Senatul scol. carele nu numai că-si cunosc chiamarea, dara si-o implinesce in modu laudabilu si exemplariu; mai incolu parintilor, cari nu si-au retinutu copiii de la scola; si in fine atâtă autoritătilor baserică-scolare, cătu si celoru politice, cari pre fōrte precinii pa-rinților i-au scitu inteleptiesce astrenge la impleinarea detorintiei loru.

Me sentiu ferice, ca-ce că unu incepatoriu pre acăstă cariera fui norocosu a sa-tisface asteptărei, si sperez, că in venitoriu, favorindu-me circumstările, voi face si mai multu, pentru că totu inceputulu e greu.

Domnule „unu asistinte!“ mi-pare reu, că nu Ti-cunoscu stimat'a persona, dara cunoscu că esci omulu scolei, carele te in-

teresedi de ea, respective de progresarea națiunei noastre amate; deci, pentru atenția inordata, cu care a trebuitu să fi la decurgerea esamenului și pentru ostenel'a ce ti-ai datu, primesc d'in parte-mi cea mai profunda multiemita.

Cu inchiajarea modestului meu respunsu, fie-mi permisul Domnule Redactoru a misprime opinionea si dorintă facia de comuna amentita:

In comun'a Sinc'a-vechia, care constă d'in vre-o 400 case totu romane si care numera preste 100 fetișie de scola, ar' fi de dorită să se infinitieze si un'a scola de fetișie cu o investiatoresă cunificata, că astufuliu să se crăsească si copilitile de romani, după cumu poftesc tempulu pre-sente. — Acestea idei credem că le nutrescu si Onoratii membrii ai senat. scol. si nu dubitez, că se voru nezvă a le realisă, deoarece prin acesta fapta salutară si voru inmultit meritele si voru cascigă unu renume nostru. — D'in parte-mi doresc că acăstă opinione a mea să fie bine-primită si să dea Ceriul, că să se si realizedie.

Primiti, ve rogu, D-le Redactore, etc.

Ioane Popu
investitoriu primariu.

de introducerea crestinismului la dacomanii. Pentru a-i face cunoscutu scopul, mai multu, vomu reproduce *prologul* sau interesantul opus in tota cuprinderea si indata ce vomu dispune de spațiu corespunditoriu.

„Gramatica romana“ pentru claselor primarie si gimnasiale, elaborată de Stefanu Neagoe, profesor de limba latina la liceul din Berladu. Editiunea treia correctata si completata. Se află la librarile din România. Pentru români din coca de Carpati se poate procură la libraria Sococu din Bucuresti, sau de dreptulu de la autorulu. Pretiul 1 leu sau 40 cr. v. a.

„Calcarea frontierelor Romaniei de la Austro-Maghiari.“ Acestu-a este titlulu unui brosuri apparute de curundu la Bucuresti, care contine interbeliunea fact in Camera de catra deputatul Gr. Mitescu, in privintă calcarei frontiere romane de catra guvernului ostrungures. Pre langa importantă interbelare, brosura mai coprinde si o introducere forte interesanta, care contine descoperiri nove in acestă materia.

Concursu.

La statuinea de ingineriu devină vacanta in districtul Oetatei de pește, urmă a decisiunii congregațiunii districtuale de sub nr. 2161/78 din anul curint, pe acestă vestești concursu pana la 15 a lună Septembrie annului curint.

Dreptu aceea suntu poftiti toti acari doresc a occupă acestu postu, a-si temite rogările instruite in virtutea §-lui din legea municipale subscrisului pona-diu susu amintita, facandu de altmire treile cunoscute inainte, cumca la allegăvoru fi preferiti acei ce, afara de lină maghiara posedu si cea romana protocolaria a acestui Districtu.

Signatu la Sioncut'a mare, la 10 Aug 1874.

2—3

Dragosiu.
vice capitano.

Concursu.

Pentru două statuini de pedurariu (Foster, Erdész) in domeniul episcopescu de Beiusiu, se scrie concursu publicu pana 15 septembrie 1874.

Cu aceste statuini e impreunatul salariu fiosu de 400 fl. s. a. cortelul liber 10 metrete grau curat, 20 metrete secu 8 orgii lemne, 2 orgii fenu, 2 orgii păpasu pentru 2 vaci si 4 porci, ghimburi pentru 3 porci, 2 jugere de pamentu pene semenatura de primavera.

Potu competi la aceste posturi toti acari, cari au absolvit cu succesu studiile silvanali la Academie din Chemnitz ori Mariabrun.

Recursurile provediute cu recercuri testimonie să se adreseze Directiunei domiale in Beiusiu.

Beiusiu 24 Augustu 1874.

Directiunea dominială.

Burs'a de Vienn'a, 6 Sept. 1874

Metalice 5%	70.25
Imprumutul nat. 5%	75.-
Sorti din 1860	109.85
Actiunile bancii	971.-
Actiunile instit. de creditu	233.-
Obligatiuni rurale ung.	76.50
" " Temisiane	75.50
" " Transilvane	73.50
" " Croato-slav.	79.-
Londonu	110.75
Argintu	104.25
Galbenu	5.31
Napoleond'or	8.83

Bibliografia.

„Triumful crestinismului si directionarul salvatorilor crestinatii.“ Sub acestu titlu a aparatu dillele aceste o scriere a parintelui Grigorie Musceleanu din Bucuresti. Opulu se occupa cu deosebire

ALESSANDRU ROMANU
Propriet., edit. si red. respundet.